

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 I 70670 20 GŽ

Novi Travnik, 27.01.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Davor Kelava, kao predsjednik vijeća, Alma Islamović i Nijaz Krnjić, kao članovi vijeća, u izvršnom predmetu tražitelja izvršenja EOS MATRIX d.o.o. za poslovne usluge Sarajevo, sa sjedištem u ul. Trg solidarnosti 2A, Sarajevo, protiv izvršenika Z.A. iz B., ... , radi prinudne naplate, vrijednost spora 2.194,62 KM, odlučujući po žalbi tražitelja izvršenja izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Bugojnu, broj 46 0 I 70670 19 I2 od 12.10.2020. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 27.01.2021. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba tražitelja izvršenja se odbija kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Bugojnu, broj 46 0 I 70670 19 I2 od 12.10.2020. godine.

Obrazloženje

Osporenim prvostepenim rješenjem odbačen se prijedlog za izvršenje podnesen ovom sudu dana 27.12.2019. godine, kao nedopušten.

Protiv ovog rješenja tražitelj izvršenja je blagovremeno izjavio žalbu kojom osporava prvostepenu odluku zbog povrede odredba Zakona o izvršnom postupku, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom drugostepenom sudu da usvoji žalbu, ukine pobijano rješenje te predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

Nakon što je ispitao osporenu odluku u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 221. Zakona o parničnom postupku, a u vezi sa članom 21. stav 1. Zakona o izvršnom postupku ("Službene novine Federacije BiH" broj 32/03,52/03,33/06,39/06, 39/09,35/12 i 46/16), ovaj sud zaključio je slijedeće:

Iz predmetnog stanja spisa proizilazi da je tražitelj izvršenja dana 27.12.2019. godine, podnio prijedlog za izvršenje protiv izvršenika, radi naplate novčanog potraživanja u iznosu 2.194,62 KM, sa sporednim potraživanjima, a na osnovu rješenja tog suda broj 46 0 I 070670 16 I kojim je dozvoljeno izvršenje radi naplate naznačenog dužnog iznosa protiv istog izvršenika.

Zaključkom od dana 07.05.2020. godine prvostepeni sud je pozvao tražitelja izvršenja da podneseni prijedlog uredi na način da tačno naznači izvršnu ili vjerodostojnu ispravu na osnovu koje predlaže izvršenje te da istu uz prijedlog za izvršenje dostavi sudu, a koja isprava je u sudskom izvršnom postupku shodno odredbama Zakona o izvršnom postupku FBiH¹ predviđena kao osnov određivanja izvršenja-izvršni naslov i koja je podobna za izvršenje, te da u ostavljenom roku dostavi adresu izvršenika.

Podneskom od dana 13.05.2020. godine tražilac izvršenja obavijestio je sud o postupanju po nalogu suda u pogledu adrese izvršenika te dostavio izvršnu ispravu na osnovu koje je podnesen prijedlog za izvršenje, tj. rješenja kojim se dozvoljava izvršenje kod ovog suda broj 46 0 I 070670 16 I.

Nakon uvida u prijedlog za izvršenje i ispravu na osnovu koje je predloženo izvršenje, sud je utvrdio da je prijedlog tražioca izvršenja nedopušten jer tražilac izvršenja predlaže izvršenje na osnovu rješenja ovog suda, kojim je radi naplate potraživanja tražioca izvršenja dozvoljeno izvršenje na osnovu vjerodostojne isprave-mjenice. U konkretnom slučaju, pravosnažno rješenje kojim se dozvoljava izvršenje, koje je donijeto u predmetu ovog suda broj 46 0 I 070670 16 I, nema svojstvo izvršnog naslova podobnog za izvršenje, obzirom da je isto donijeto radi prinudne naplate potraživanja u tom izvršnom postupku, a na osnovu vjerodostojne isprave - mjenice.

Kako tražilac izvršenja nije postupio u ostavljenom roku po nalogu suda od dana 07.05.2020. godine i dostavio izvršnu ispravu ili vjerodostojnu ispravu koja je u sudskom izvršnom postupku, shodno odredbama ZIP predviđena kao osnov određivanja izvršenja i koja je podobna za izvršenje, a obzirom da predmetno rješenje o izvršenju nije izvršna isprava podobna za izvršenje, pa budući da je tražilac izvršenja upozoren na posljedice nepostupanja, to je Sud shodno članu 336. stav 3. Zakona o parničnom postupku FBiH², a u vezi s članom 21. stav 1. i članom 39. stav 6. ZIP odlučio kao u izreci rješenja.

Za ovakvu svoju odluku prvostepeni sud je iznio dovoljno jasne i uvjerljive razloge u obrazloženju pobijane odluke i na način kako je to propisano odredbom člana 39. stav 6. Zakona o izvršnom postupku.

Dakle, i za ovaj sud nije upitno da svojstvo izvršne isprave imaju i neke sudske odluke donesene u izvršnom postupku kao što je rješenje o izricanju novčane kazne u izvršnom postupku (član 17. a u vezi sa članom 209. stav 2. ZIP) rješenje o dosudi nekretnine (član 93. stav 1. i 2. ZIP), rješenje o usvajanju prijedloga za protivizvršenje (član 56. stav 2. ZIP) i sl. Međutim, kako se ovdje radi o prijedlogu koji je podnesen na temelju rješenja kojim je dozvoljeno izvršenje na osnovu vjerodostojne isprave-mjenice u predmetu tog suda broj 46 0 I 070670 16 I, dakle kojim se dozvoljava prinudno izvršenje obaveze utvrđene u drugom postupku i nekom drugom ispravom, to nema mogućnosti da se na osnovu ranije donijetog rješenja o izvršenju protiv istog izvršenika usvoji prijedlog za izvršenje odnosno isto ne može imati svojstvo izvršnog naslova podobnog za izvršenje a kako to pravilno zaključuje prvostepeni sud. Obzirom da tražitelj izvršenja nije postupio po zaključku suda tj. nije dostavio izvršnu ispravu ili

¹“Sl. novine FBiH” br. 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12 i 46/16 u daljem tekstu ZIP

² “Sl. novine FBiH” br. 53/03, 73/03, 19/06 i 98/15

vjerodostojnu ispravu koja je u sudskom izvršnom postupku shodno odredbama ZIP predviđena kao osnov određivanja izvršenja i koja je podobna za izvršenje, to se neosnovano prigovara pravilnosti i zakonitosti tako donesen odluke pa se žalitelj radi nepotrebnog ponavljanja upućuje na potpuno činjenično i pravno obrazloženje prvostepenog suda koje u cijelosti prihvata i ovaj sud.

Stoga, a imajući u vidu sve naprijed navedeno, ovaj sud cijeni da preostali žalbeni razlozi žalitelja nisu odlučne prirode i kao takvi ni u čemu ne mogu utjecati na pravilnost i zakonitost donesene odluke, pa iste u smislu odredbe člana 231. Zakona o parničnom postupku nije smatrao za potrebnim da obrazlaže.

Prema tome, kako navedeni razlozi ne daju osnova za donošenje drugačije odluke ovog suda, to je valjalo žalbu žalitelja odbiti i potvrditi prvostepenu odluku shodno članu 235. stav 1. tačka 2. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednik vijeća

Davor Kelava